

معاون وزیر آموزش و پرورش مثل دبیر کل سازمان ملل ابراز نگرانی کرد!

معاون وزیر آموزش و پرورش گفت: تعطیلی مدارس موجب افت تحصیلی، افسردگی و کم تحرکی دانش آموزان شده و باید کلاس های حضوری را به تدریج و با رعایت پروتکل ها آغاز کنیم. وی افزود: بعد از دو سال تعطیلی، حضور دوباره دانش آموزان در مدرسه، کار سختی است و نیاز به تأمین مقدمات در مدارس، رعایت فاصله گذاری، رعایت پروتکل های بهداشتی و اکسیناسیون کامل دارد تا از این روش اقناع سازی والدین هم بخوبی صورت گیرد. محمدزاده تصریح کرد: تعطیلی دو ساله مدارس بسیاری از دستاوردهای آموزشی کشور را دچار چالشی کرده و شاهد کاهش شدید افت تحصیلی، کم تحرکی و جاقی و افسردگی دانش آموزان، اختلالات رفتاری، کاهش نشاط و شادابی کودکان بوده ایم.

ارتباطات جدید تصویری مثل یک میوه‌فروشی است که میوه‌هایش را در هم می‌فروشد

سواکن، جداکن نداریم!

باشد با سطحی‌نگری و پرداختن به مطالب زائد و زرد به‌مقابله بپردازیم. نیاز است که خودمان نیز از سطحی‌نگری دور شویم. هرچند همین ارتباطات تصویری، خصوصاً در ایام کرونا چنان کمکی به پیشرفت اهدافمان کردند که می‌توان گفت شاید اگر ارتباطات مجازی در این دو سال کرونایی، با این سطح وجود نداشت، زندگی آموزشی و تعالی علمی بسیاری از ما ممکن بود کاملاً جور دیگری رقم بخورد و شاید مجبور بودیم بعد از رفع این ویروس عجیب، تا مدتی فقط عقب‌ماندگی‌های علمی و آموزشی‌مان را جبران کنیم.

از طرف دیگر هم خدمتی که ارتباطات تصویری به عاشقان دورافتاده از هم در روزهای سخت کرونا کرد غیرقابل‌انکار بود. انکار قبول کردن دنیای جدید تکنولوژی و ارتباطات مجازی، مثل خرید کردن از یک میوه‌فروشی است که میوه‌هایش در هم است و امکان جداکردن نداریم! باید همه را با هم بپذیریم. اگر پذیرفتیم که با تماس تصویری به دیدن دوست عزیزی در آن

امروز اما با آمدن این وسایل سهل‌الوصول ارتباطات گسترده تصویری، دور و برت را که نگاه می‌کنی هریک از اطرفیانت به نوعی دارند با فعالیت در این شبکه‌ها، تریبون را به‌دست می‌گیرند و مواضع و نظرات خود را در هر مسأله‌ای با صدای بلند و بدون خجالت اعلام می‌کنند؛ بدون این که حتی مشخص کنند از کدام نظرگاه دارند به مسائل مختلف می‌نگرند و مخاطب هم انکار مجبور است این نوع شهرت و ابرازگری را به رسمیت بشناسد، چرا که خودش نیز دوست دارد در این شبکه‌ها فعالیتی شروع کند و او هم از سمت دیگران به رسمیت شناخته شود. نباید منکر مزایای لوازم ارتباطات و تماس‌های تصویری شد اما واقعیت این است که اگر مراقب ذائقه‌هایمان نباشیم، چشم برهم بزنیم، می‌بینیم که پس از مدتی هر محتوا و شخصیتی را با هر سطحی تأیید می‌کنیم. چرا؟

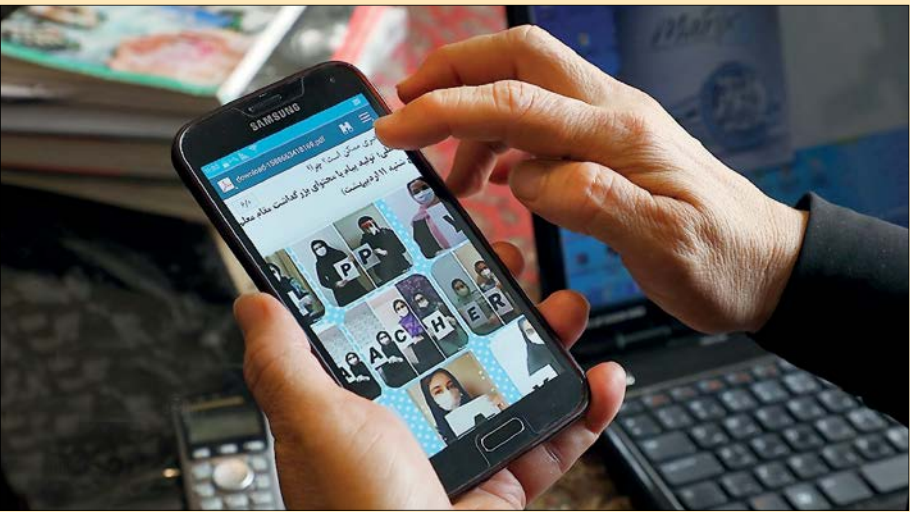
شاید چون برای عمیق شدن در مفاهیم و تأمل کردن در موضوعات باید در وهله اول تنبلی را کنار گذاشت و اگر بنا

آن‌وقت‌ها مثل امروز روز نبود. آن‌وقت‌ها که می‌گویم البته منظورم حتی ۱۰ سال پیش هم نیست، حتی همین پنج سال قبل هم آدم‌ها این‌طور ناگهانی و افسارگسیخته با هر پیشینه‌ای به شهرت نمی‌رسیدند. آن‌وقت‌ها بیشتر لازم بود تا یک نویسنده، خبرنگار، شاعر یا هنرمند برای شناخته‌شدنش طوری تلاش کند و زحمت بکشد تا بتواند اثری منحصر به فرد بیافریند و بر سر زبان‌ها بیفتد، بلکه شاید بعد از چند سال زحمت کشیدن در میان جامعه، طرفداران و دنبال‌کنندگانی را پیدا کند. آن‌روزها بلاگر بودن و اینفلوئنسر بودن برای شناخته شدن و معروف شدن کافی نبود. باید بیشتر کتاب می‌خواندی، بیشتر می‌نوشتی، بیشتر زحمت می‌کشیدی تا دیده شوی.

علی غنی

کتابفروشی که هنوز بافروش آنلاین کتاب خونکرده‌است

عکس پانا

داشت نیز قابل توجه است و ای‌کاش سعی کنیم مراقب باشیم که مفاهیم اصیل و واقعیت‌های معنوی زندگی و آثارمان را به پای شهرت‌های پوستی مجازی فدا نکنیم و اگر هم قرار است به‌طور حرفه‌ای از این ظرفیت استفاده کنیم، بیش از هر کاری دانایی‌مان در استفاده از آن را بالا ببریم و برای دیده شدن، دست به هر کاری نزنیم.

گوشه دنیا برویم یا با استوری آن یکی دوست‌مان در گوشه دیگر دنیا دلتنگی‌مان را بشویم، باید آثار بد و مخرب این فضا را هم بپذیریم و در این فضای خطرناک مراقب خودمان و ذائقه‌مان باشیم. تهدیدی که گستردگی این نوع از ارتباطات برای سطح سلیقه و نگرش ادبی و هنری شاعران، نویسندگان و هنرمندان خواهد

تحصیلات مجازی تا چه زمانی ادامه خواهد داشت؟

جهش ساختار تحصیلی باکرونا

همه چیز نصفه نیمه است. گروهی دانشجو نصفه لباس پوشیده‌اند و حاضر شده‌اند. موی مرتب و لباس اتو کشیده در کنار یک شلوارک مامان دوز و دمپایی. ساعت کلاسی هم نصف شده و استادی که در کلاس درس ساعت‌ها دانش‌آموز و دانشجو را نکه می‌دارد، حالا دوست دارد هرچه سریع‌تر پایان کلاسش برسد. نصف دانشجویها یا دانش‌آموزان کلاس، اینترنت را لپ‌تاپشان مشکل دارد و نیستند. آن نصفه دیگر هم یا خوابند یا صدای استاد را بیست‌اند تا به اینستاگرام گردی شان آسپیی نرسد. اینها وضعیت دانشجویان و دانش‌آموزانی است که هیچ‌گاه دوران تحصیل‌شان را به‌خاطر کرونا فراموش نخواهند کرد. یک شیوه متفاوت از آموزش که به اجبار به همه تحمیل شد اما گویی بعضی از این اجبار خوشحالند و قصد ترک زندان‌شان را ندارند. کووید-۱۹ باعث شد تا دانشجویان سراسر دنیا از اواخر سال ۲۰۱۹ مجبور به تحصیل مجازی شوند و محیط دانشگاه و متعلقاتش را در قاب گوشی تلفن همراه زیارت کنند.

دوره‌های مجازی و آنلاین قبل از کرونا هم برگزار می‌شد اما همیشه بهانه بود دانش‌آموز حتما باید در کلاس درس حضور فیزیکی داشته باشد. والدینی که در خانه به فرزندشان درس و الفبا می‌آموختند مورد ملامت قرار می‌گرفتند و تشویق می‌شدند به ثبت نام در مدرسه و دانشگاه. کرونا به تمام مدعیان و کارشناسان امور آموزشی نشان داد خیلی از فعالیت‌ها و تدریس‌های حضوری، می‌تواند غیرحضوری هم به سرانجام برسد. تجربه‌ای تلخ و شیرینی از یک پاندمی که شاید برای همیشه آموزش را متحول کند.

علی گنجی

دانشجویی ایرانی در اسلواکی که حتی وقتی آموزش آنلاین است باید زیر آسمان همان کشور باشد

خط مقدم آموزش غیرحضوری

معلم‌ها و استادان در دوران پاندمی کرونا، بیشترین آزار را دیدند و از مخالفان اصلی این سیستم تدریس هستند. شکایت و کله فرهنگیان انواع مختلفی دارد. از استادان تقریباً بازنشسته‌ای که نمی‌خواستند و نمی‌توانستند از فناوری سر در بیاورند تا ناراضی‌ت معلمان از حواس‌پرتی دانش‌آموزانی که به جای کلاس درس در اتاق‌خواب‌شان آموزش می‌بینند. وقتی در ترم بهاره دو سال پیش و در میانه سال تحصیلی دانشگاه‌ها مجبور به تعطیلی شدند، استادان بسیاری که همیشه از فضای مجازی فراری بوده‌اند مجبور شدند در مدتی کوتاه به انواع شبکه‌های اجتماعی بپیوندند تا راه ارتباطی با محصلان را حفظ کنند.

نرم‌افزارهای اصلی و مورد کاربرد استادان و معلمان کشورهای اروپایی، Microsoft teams و zoom هستند. جلسات و سمینارهای مختلفی توسط نرم‌افزار زوم برگزار می‌شود و شرکت تولید کننده آن در دوران کرونا چهار برابر حالت عادی به‌روز رسانی منتشر کرد تا ایرادات بیشتری را برطرف کند. مایکروسافت هم به داد دانشگاه‌ها رسید و در بستر نرم‌افزار تیم توانست دانشگاه و موسسات بسیاری را جلب این پلتفرم کند. استادی

که با چت و تماس تصویری بیگانه است، در فضای نرم‌افزار تیم، با تمام دانشجویانش مجازی ارتباط برقرار می‌کند. در همان روزهای ابتدایی کرونا، مایکروسافت جلسات آموزشی با زبان‌های مختلف را ضبط کرد و به دانشگاه‌ها فرستاد تا نرم‌افزار تیم به اصلی‌ترین جایگاه برای تحصیل غیر حضوری باشد.

اگرچه فناوری توانسته تا حدود زیادی فاصله‌ها را کم کند و امکاناتی برای تحصیل غیرحضوری فراهم کند، هنوز هم معلمان و استادان بسیاری آموزش حضوری را ترجیح می‌دهند. یکی از معلمان در ایران که سال چهارم را تدریس می‌کند، از این موضوع به شدت کله دارد و می‌گوید: چند برابر حالت عادی وقتم گرفته می‌شود تا بتوانم درس را برای همه به سرانجام برسانم. تکالیف را هم بیشتر کردم تا مطمئن باشم دانش‌آموزان درس می‌خوانند اما می‌دانم که تکالیف را به اشتراک می‌گذارند و فقط تصحیح آن برای من زمانبر خواهد بود. امیدوارم هرچه سریع‌تر به تدریس حضوری برگردیم. کنترل ۳۰ پسر بچه در یک کلاس خیلی راحت‌تر از کنترل آنها از راه دور و در خانه‌هایشان است.

یک عادت سمی

دانشجویان و دانش‌آموزان برعکس استادان‌شان به شدت طرفدار آموزش آنلاین شده‌اند و در طول این دو سال به آن عادت کرده‌اند. طرفدارانی متعصب که نمی‌خواهند ترک عادت کنند. تا آنجا که گروهی از دانش‌آموزان اصفهانی در اعتراض به حضوری شدن امتحانات، در اوج پاندمی تجمع برگزار کردند و خواستار بازگشت به امتحان آنلاین شدند. توفیق اجباری در خانه ماندن به دلیل پاندمی، باعث شد تا محصلان بسیاری به این درک برسند که درس و مدرسه و دانشگاه نیاز چندانی به حضور آنها ندارد و می‌توان با کمک فناوری از راه دور درس را یاد گرفت و جواب پس داد.

دانشجویان سال‌های آخر حتی مجبور شدند دفاعیه و تز دکترا و ارشدشان را از طریق تماس تصویری برگزار کنند. یکی از دانشجویان مقطع کارشناسی ارشد در دانشگاه امیرکبیر به شدت از این قضیه خوشحال است و می‌گوید: جلسات دفاع از پایان‌نامه که همیشه حضوری برگزار می‌شد مایه عذاب بود. در مقطع پایین‌تر و در دانشگاه قبلی‌ام، فقط به این دلیل که پذیرایی مناسبی در جلسه دفاع نداشتم نمره بدی گرفتم. می‌دیدم همکلاسی‌ها به خصوص دخترها یک میز بزرگ را پر از خوراکی و نوشیدنی و فینگرفود می‌کنند.

من احساس کردم اگر این طور پذیرایی کنم برداشت بدی می‌شود و فکر می‌کنند چالپوسی می‌کنم اما برعکس بود و استاد مستقیم به من گفت پذیرایی مناسبی نکردی برای ارشد خیلی راحت‌تر بودم. کلاس غیرحضوری باعث شد زمان بیشتری را برای پایان‌نامه صرف کنم و بدون استرس دفاع کردم و نمره عالی گرفتم. در تمامی رشته‌های دانشکده ما

تجمع دانش‌آموزان در اعتراض به امتحان حضوری

که رشته‌های محض است، بیشتر کلاس‌ها می‌تواند به صورت غیرحضوری برگزار شود و دانشجو مجبور نباشد برای تحصیل از آن سر شهر یا کشور به دانشگاه بیاید. مثلاً یک یا دو هفته را برای فعالیت‌های حضوری قرار دهند و کاملاً هم کافی خواهد بود. وقتی می‌توان با هزینه بسیار کمتر و از راه دور آموزش داد و از فناوری کمک گرفت، چرا باید با شیوه‌های سنتی و قدیمی کار کنیم؟

رضایت نامحسوس کله‌گنده‌ها

خواهد شد. البته این موضوع با مخالفت بدنه فرهنگی پیشرفته‌ترین جوامع هم قرار گرفته است تا شکل سنتی مدرسه و دانشگاه رفتن برقرار بماند اما با وجود کووید و تست اجباری این‌گونه از تحصیل، آمارهای موفقی در دسترس این شرکت‌هاست تا بتوانند مجموعه‌های علمی کشورهای مختلف را وادار به استفاده از خدمات‌شان کنند. تعدادی از دانشگاه‌های اروپایی و آمریکایی که با پایان محدودیت‌های کرونایی در شهرشان می‌توانند به طور کامل بازگشایی شوند، از تجربه کرونا استفاده کرده و تحصیل مجازی را همچنان ادامه می‌دهند. حتی در دانشکده‌های پزشکی و فنی که نیاز به حضور دانشجو برای یادگیری عملی وجود دارد، این شیوه دنبال می‌شود و برای بخش‌های تنوری و سال‌های آغازین تحصیلی، مفاد درسی در فضای مجازی در اختیار دانشجویان قرار می‌گیرد و دانشجویان تعداد روزهای کمتری در دانشگاه به سر می‌برند. تحصیل مجازی با حضور شرکت‌های قدرتمند ادتک و دانشگاه‌هایی که به دنبال کاهش هزینه‌هایشان هستند، به نظر ماندنی است و بخشی از تحصیل و یادگیری بر عهده اینترنت و فضای مجازی قرار خواهد گرفت.

